

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видане Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДОВКОЛА ГЕНУЙСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Буржуазна а навіть до певної міри пролетарська преса уділяє багато уваги маючій відбутися міжнародній конференції в Генуї.

Як результат запрошення на конференцію Східної Росії і Німеччини, французький прем'єр Бріан примушений був зреагувати під натиском французьких реакціонерів, які в запрошенні на генуїську конференцію двох вищих згаданих держав побачили небезпеку для інтересів французьких капіталістів.

Як результат запрошення на конференцію Східної Росії і Німеччини, французький прем'єр Бріан примушений був зреагувати під натиском французьких реакціонерів, які в запрошенні на генуїську конференцію двох вищих згаданих держав побачили небезпеку для інтересів французьких капіталістів.

На сім ґрунті цій час, почавши від версальського "мира", іде тертя між Францією і Англією. Всі відбуваючіся до сього часу в різних місцях Європи і Америки конференції антанти не були в силі загалом те терте. Після наради в Кан, після запрошення совітського правительства на конференцію до Генуї і зв'язаною з сям резигнацією Бріана, с'їм еше більше заострилися.

Ніхто в радянській федерації не підозріває Лойд Джорджа в якійсь симпатії до Совітів. Там досить ясно представляють собі дипломатичну гру англійських політиків. Совітське правительство знає навіть чому Лойд Джорджові так дуже хочеться, щоби на конференцію до Генуї приїхав сам Ленін.

"Ми уміємо оцінити значення енергії, з котрою союзники добирають ся участі председателя Совіту Народних Комісарів тов. Леніна в тій міжнародній конференції, заявляючи, що, еси він приїде, то придуть всі прем'єри, і тоді діло скоро буде вирішене.

Тим часом, не дивлячись на горячкову приготування в Генуї до конференції, французький прем'єр Пуанкаре, не будучи в силі не допустити до скликання тої конференції, не маючи сил не допустити на сю конференцію Совітської Росії і Німеччини, старається відтягнути її подальше на три місяці.

Тим часом, не дивлячись на горячкову приготування в Генуї до конференції, французький прем'єр Пуанкаре, не будучи в силі не допустити до скликання тої конференції, не маючи сил не допустити на сю конференцію Совітської Росії і Німеччини, старається відтягнути її подальше на три місяці.

Тим часом, не дивлячись на горячкову приготування в Генуї до конференції, французький прем'єр Пуанкаре, не будучи в силі не допустити до скликання тої конференції, не маючи сил не допустити на сю конференцію Совітської Росії і Німеччини, старається відтягнути її подальше на три місяці.

ЯК ЖИВЕ УКР. РОБІТНИЦТВО НА БУКОВИНІ?

(Від власного співрозмовного інтерв'ю.)

В одному зі своїх листів, питаєте Товаришу Редактор, як живе українське робітництво на Буковині та жалують, що ніяких немає звісток.

Хочу тому вкратці Вашому бажанню, та поділитися з Вами сими вістками, які маємо. З гори мушу сказати, що сумні вони, невеселі.

Колісь на Буковині перед війною був гарний соціалістичний рух серед українського селянства. Знаєте, що звіздам вийшли до Вас тт. Гуцайло, небіжчик Корейчук з Кіцмана, який помер інтернований в Канаді підчас війни, Гінда з Монреалу та багато других.

Цілий житей українського населення на Буковині кермували українські соціалісти.

Прийшла війна та революція. Буржуазні політики пішли за австрійським урядом, Василько робив славіний берестейський мир. Слідом їх пішли й провідники українських соціалістів з поміж інтелігенції.

Безпалко їздив разом з другими на Балкан агітувати за війною проти Росії, а опісля працював в таборах для полонених в Німеччині як агент Німеччини.

З упадком Австрії та вибухом революції "провідники" і далі остали за границею як дипломати. Василько став дипломатом Петлюри, старий Сміль-Стоцький у Петрушевича, в Празі молодий Сміль-Стоцький (син) замінив Василька на дипломатичній службі Петлюри в Берліні, а Безпалко став міністром праці у кабінеті славіного Андрія Лівницького та "трубадуром" Петлюри.

Замість сидіти і працювати серед свого робітництва, голова буковинської української соціалістичної партії пересиджував на дворі отамана Петлюри, резидував у Варшаві, а тепер з "заробітку" на будові української держави спокійно сидить собі у Львові.

Румунські газети доносять, що при одній ревізії у родині Безпалка в Чернівцях знайдено мільони українських гривень та других грошей.

Українське робітництво та селянство на Буковині, опинившись під румунським ярмом, остало без проводу.

Треба додати, що його положення куди гірше, чим положе українського пролетаріату у Східній Галичині під Поляками. Румуни як урядовці дикуни, які гноблять тяжко свій власний народ, а що доперва чужий. Цілим політичним житем на Буковині кермує тайна охрानа-поліція "siguranta".

Провідники українського народу з буржуазної партії Лавного Василька пішли на службу siguranta-и. Туди помаандрували славіний посол Антін Лук-Лукашевич, віце-маршалок буковинського союму протоерей Драчинський, Цурканович, Панько Клим і други.

Остале без проводу українське робітництво і селянство кидається на всі боки, бе собою об лід, хоче ступити на належний шлях але не може, бо немає до сього сил.

Заволодали ним політичні гешефтери. Колишній посол австрійського парламенту "соціаліст" Грігорович, румунський націоналіст, підійшов українське соціалістичне робітництво, за гроші румунських націоналістів і уряду створив ім газету, настановив редактора і повів за собою.

"Воля Народу" а тепер "Робітник" тільки й робить, що щукує на комунізм і большевизм. І се має бути орган українського соціалістичного пролетаріату.

Офіційно приступили українські соціалісти на Буковині до віденського 2'ї Інтернаціоналу, але на ділі ведуть се гіршу політику, бо мало чим втікали від Василька і Стоцького, коли за Грігоровичем пішли на службу румунському уряду.

Виправді мають 2 послів в румунському парламенті (надчителя Кракалою, новика в партії і селянина Гішчуку з Кіцмана), але Грігорович не багато дає ім до роботи.

Будя в робітничому українському рухові на Буковині опозиційна струя, ліва, яка йшла за класовою пролетарської політики. Але її скоро "приборкано". Канюка, який як редактор української соціалістичної газети хотів кермувати сей напрям, на приказ Грігоровича виклинене з редакції, а коли Канюк заложив незалежний орган "Громада", по 2 числах газету звиньшено а самого Канюка і других замкнено до тюрми як большевизмів.

Робітництво і селянство опинило ся без проводу, та ходить манівцями, бо кліка Грігоровича та siguranta не дають йому можности вийти на дієвий пролетарський шлях.

Положене на Буковині куди гірше чим у Галичині, де хоть поволи але постійно зростає революційна і класова свідомість українського робітництва.

Та е надія, що й там відносини зміняться, що пролетарський здоровий рух відкине псевдосоціалістичні шляхи і стане там, де йому місце — в соціалістичних, революційних рядах.

ДРУГЕ НАДВОЛЖЕ.

В статі під повисшим наголовком, поміщений в харківських "Вістях" з 29 грудня 1921 р. С. Пилипенко подає слідуюче число голодуючих на Україні:

Маємо на Україні до 3 міль. голодних. (На Катеринославщині 674 тис., на Запорожжю — 250, в Донбасі — 717 т., на Миколаївщині — 740 т., на Одеській 352 т.). Цифра ся, звичайно, приближна. Запорожжя наприклад, дає безсумнівну меншу, ніж у дійсности е цифру. Донбас — мабуть більшу. Немає цифри з Кременчукини і т. д. Але в цілому можемо прийняти число з міль. голодних відповідним сучасному стану на півдні України, — стану, що гіршає день по дню.

ПЕРЕД ВИЗНАНСМ.

Кожен раз як перед великими західними капіталістами постає питання про ліквідацію наслідків великої світової війни, — неминучо повстає і друге: про визнання чи невизнання Радянської влади.

Особливо гостро стає воно після того, як не влади ся спроби покінчити з Радянськими республіками тим способом, яким капіталізм ліквідує непокірні йому політичні організми в колоніях — вогнем, мечем, терором, заведенем військової диктатури.

"Факти — уперта річ" — а істноване Радянської влади стало фактом загальнознаним, з яким мусить рахувати ся кожен, хто не мріє про відновлене бодай тимчасової політичної і економічної рівноваги в світі, виключуючи з розрахунку трохи не шести частини суходолу всієї земної кулі — території Евразії, де була колись російська імперія і де зараз виникло ціле гроно радянських республік. Але таких мрійників і фантастів — зараз годі шукати, а особливо серед тих гандлю і промисловців, серед капіталістів, які добре знають, що виключене і надалі з системи світового господарства величезних природних багатств, які зараз посядають робітничо-селянські республіки — се річ без якої розмови про ліквідацію наслідків світової війни, про встановлене якої-будь рівноваги в світовому господарстві лишаться тільки розмовами, без надії хоч на якусь реалізацію.

З другого боку, стан народного господарства республік, особливо у зв'язку з стихійними нещастями, які на них упали — вимагає притягнення в нього капіталів зовні і оживлення його заміною напів варварських знарядд виробництва — найновішими здобутками техніки.

Так створилось становище, при якому при всій протилежності суспільної сумоти робітничо-селянської влади і влади західних капіталістів, при тому, що Радянська влада веде до комунізму, а влада західних капіталістів прагне до вічного закріплення праці — обамім довели ся жити поруч і навіть вступати між собою в стосунки по економічним питанням. Таке своєрідне становище створило ся в умовах заглушення революційного темпу — з одного боку, і кризи капіталізму — з другого.

А раз зав'язали ся економічні стосунки, раз сировина і природні багатства республік потрібні західному капіталістові для його життя не менше, а далеко навіть більше ніж Радянським республікам — техніка і капітали зовні — то так само неминучим стало і визнання Радянської влади, як самостійного чинника міжнародного права з боку капіталістичних держав.

Голод у Надволжжю, Приуралю і на Україні, посуха і загніб селянського господарства в ряді районів, змусили Радянську владу піти на найбільші уступки — на визнання грабінницьких вимог французького банкира про сплату боргів царського уряду — при умові, що капіталісти Франції і Англії на спільній конференції з представниками робітництва і селянства республік складуть новий договір, по якому останні матимуть змогу здійснити свою готовність відкупити ся від хвиляка.

Останні заяви Радянської влади і конечна необхідність розв'язати питання про ліквідацію наслідків війни — поставили англійський і французький капітал віч-на-віч із "упертим фактом" істновання робітничо-селянських республік. І "упертість" сього факту днем раніше, чим днем пізніше змусить їх піти на визнання Радянської влади як законної влади і як із такою вести дальші стосунки.

РАДЯНЬСКА УКРАЇНА В 1921 РОЦІ.

Під таким наголовком помістив тов. Раковський в московських "Известиях" статю, зміст котрої в скороченому е слідуючий:

Україна складається з 12 губерній, які займають 12,5 мільонів гектарів землі, де живе 26 мільонів населення. З того числа відпадає 21 мільонів на сільське населення, себто 81 відсоток. Найбільше міста се Одеса (500.000 мешканців), Київ, Харків, Стелслав і Николаєв. 3/4 ьсього населення складається ся з українців, 11% — росіян, 7% Жидів; щодо кількости населення Україна займає п'яту частину всієї радянської федерації. Хоча в наслідок імперіалістичної та горожанської війни міста України далеко тяжше потерпіли ніж міста російські, то все таки промисла та хліборобство на Україні краще задержали ся, тому що Україна е богата, як рівнож тому, що російські робітники та селяни мусили в першу чергу зоспокоювати потреби Червоної Армії.

На протязі минулого року радянська влада остаточно зуміла здобути собі симпатії серед широких селянських мас. Найкращий доказ, се загніблені бандитизма та диктатури селянина-кулака та дрібного буржуа.

Хоча закордонна преса і твердить неначе-б то Радянська влада держалась тільки по містах та залізничних вузлах, то се являється ся чистою брехнею.

Прододаток селяни вповні зложили також і в правобережних губерніях, хоч там постійно бушували бандитські відділи; сею оглядкою не можна-б було без доброй волі з боку селян. В першій половині 1921 року володичло ся по різних містах ще з півсотні різних малих банд, головню в околицях Києва, Поділля, Полтавщини, Кіровоградщини та Донеччини. Одні стояли під кермуою головного штабу Петлюри, де-які знову під впливом Махна. З того часу багато бандинських противників, що стояли в тісному зв'язку з Петлюрою чи з Махном, разом з частиною своєю та зброєю піддали ся, тому що не находили ніякої піддержки з боку селянства. З тої ж самої причини Махно зі 60 людьми мусив податись в Румунію.

Таксамо швидко розвивалось і змагане Тютюнника викликати селянське повстання. На Поділля, Волині та Київщині він не зумів створити однієї сільської групи. Загніблені бандинизму сконстатував VI Конгрес Рад України. Сей здобуток треба завдячувати в першу чергу добрій військової організації, співпраці всього радянського адміністративного апарату, але найбільше співучасті в сьому напрямку з боку селян. На Запорожжю комнезаможі творять приблизно 50 відділів. Знесенне реквізицій було остаточно завершено діла. Рагівський нагадує також дальше на розпад маломіщанських партій, з яких деякі групи по різних внутрішніх розколах прилучились до партії комуністичної. Українські селяни у відношенню до Червоної Армії виявляють зворушуюче піклування. Мобілізації проти Врангеля та Польщі дали вислід досі небувадий.

Україна має 22.000 шкіл з 1.900.000 вихованців ниніше 15 років. На протязі попереднього року число шкіл зросло знову о 800 більше. Скількість діточих притулків із 600 підніслась майже на 2000, де виховується понад 100.000 дітків. Для сільсько-господарчої науки існують чотири висші школи, як також два ветеринарні інститути. В короткому часі буде відкрито ще два такі самі інститути, а власне в Харкові та Умані. В дев'ять десятих частин шкіл на Подільщині, Полтавщині, Київщині та Донеччині наука веде ся в українській мові.

В останньому році Україна заключила договір з Польщею, Естонією, Литвою, Латвією, німецькою Австрією, Італією та Туреччиною.

Та помімо сего все ще заходять можливості бандинських наскоків ізза кордону. З 1000 мостів знищених в часі горожанської війни ще тільки 50 лишилось непоправленими. Зріст продукції в Донецькій басейні е загально відомий. Поліпшене вже так далеко пішло, що можна числити, що 2.000.000 пудів вугля залишаться ся до експорту за границю, де можна вимінити за фабрикати та поживу.

Україна тяжко потерпіла від нещастя посухи і найближші живня ледви чи зможуть покрити нормальне запотребоване селяни, не згадуючи вже про міста.

З того отже виходить, що головний чинник господарчого розвитку, а власне сільське господарство, не допущене. Завдяки усильним змаганям Радянської влади владось піднести скількість поверхні управленої рілі до 16,5 мільонів гектарів землі (19 мільонів в 1906 році). Се вдалось оглянути навіть помімо воєнних операцій, де територія переходила часто з одних рук до других. Щоби при весняному посіві заступити недостачу зерна (ячменю та вівса), буде засівати ся переважно кукурудзу, що потребує о 6 разів менше засіву.

На закінчене своїх виводів Раковський заявляє, що коли міжнародне положення в сьому новому році не погіршає, то Україна не тільки на політичному але й на господарчому полі огляне багато нових великих здобутків.

В. Блакитний.

ВОРОВСЬКИЙ ПРО ІТАЛІЙСЬКО-РАДЯНСЬКИЙ МИР.

Італійська преса обміркує обширно договір з РСФСР. І так "Трибуна" приносить інтерв'ю з Воровським про значення і наслідки договору. На думку Воровського найважливішим наслідком е утворення зарва групи італійських комерсантів, які мають з уповноважена ради міністрів вийхати до Росії і там на місці найкраще обміркувати, які засоби потрібні, щоби договір між дами Італії те, чого вона від нього сподівається ся. РСФСР буде вислана до Італії комерційна комісія, призначена урядом. Другим визначним фактом буде відновлене навігації на Чорному морі.

Крім того, що я влялюсь представником уряду Росії, сказав Воровський, я е також офіційним делегатом уряду Української Республіки. Договір з Україною ідентичний щодо умов, е окремим дипломатичним документом. Питане про поворот італійських полонених розлядатиметь ся окремими комісіями і вже пороблені заходи, щоби сей поворот прискорити."

Як доносить орган гданських соціалістів незалежників "Freiheit", російським радянським консулом в Гданську буде комуністичний посол до Союму — Raube.

ЦІННА КНИЖКА.

Кожий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Липперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна сеї книжки \$2.50.

Замовлення посилайте на слідуючу адресу:

J. Boychuk
80 Markham St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.